

grundsætninger. Det ærede Medlem kan jo sige, og det kunne vi alle sammen, at man ønsker Fremskridtet større. Har man et Ideal paa et bestemt Omraade, stræber man at naa det og arbejder derfor efter bedste Evne, men at man saa arbejder bedst derfor ved at sige: kan jeg ikke faa det hele eller det halve, saa vil jeg intet have, det tror jeg nu slet ikke. Der kan være Omraader, hvor man kan sige: hvis jeg tager dette lille Skridt, saa vil det være en Hindring for at tage det næste, og saa kan det være berettiget at sige: jeg tager ikke det lille Skridt, fordi jeg hurtigere naar at faa det næste, det større Skridt, naar jeg undlader at tage dette. Men netop paa dette Omraade, hvor Forholdene Aar for Aar forandre sig, der betyde de smaa Fremskridt noget. Uagtet jeg er Tilhænger af det Princip, at vi skulle udrede alle vore Byrder direkte, at vi skulle vide, hvad vi betale, og at vi slet ikke skulde have nogen Byrde som Tolden hvilende paa vore Livsfornødenheder, at vi overhovedet ikke skulde have nogen indirekte Beskatning, saa vil jeg sige, at jeg turde dog ikke tage det Skridt fuldt ud i Øjeblikket, for jeg kan ikke se, om vi i Øjeblikket have noget, vi kunne lægge disse Afgifter over paa. Vi have jo nok Arveafgiften, men det er kun et lille Beløb; skulle vi videre, maa vi ind paa Formue- og Indkomsts-katten. Men jeg tror slet ikke, at dette Skattegrundlag er udviklet saaledes, at jeg tør være med til i nogen væsentlig Grad at lægge Toldbyrden over paa det. En anden Sag er, at det Princip, vi have i Loven om Formue- og Indkomstskat, sikkert vil udvikle sig saadan, at det Tid efter anden vil kunne taale, at betydelige Byrder fra Toldvæsenets Omraade kunne lægges over derpaa.

Jeg skulde i høj Grad mene, at naar det ærede Medlem for Saks-købing talte om Skuffelser, har han maaske selv i højeste Grad været skuffet — ikke ved Forslaget Mangel paa Hensyntagen til Venstres Grund-sætninger, men paa et andet Omraade. Han udtalte nemlig længere henne i sit Foredrag, efter at han havde dadlet Forslaget meget stærkt: Hvis dette Forslag var frem-saaet som et Kompromis af endeløse For-handlinger, saaledes at det var Højres sidste Tilbud, kunde der maaske være Tale om at stemme for det. Det ærede Medlem holdt sig jo der en Bagdør aaben, og vist en Bagdør, han var nødt til at holde sig aaben. Jeg skulde taget meget fejl, om ikke netop den Omstændighed, at det

ærede Medlem maa erkende, at han ikke tør undlade at stemme for dette Forslag, hvis det skulde blive Lov i omtrent den Skikkelse, hvori det foreligger, er ham en Skuffelse. Det ærede Medlem udtalte hen-imod Slutningen af sit Foredrag, at det var maaske bedre at vente til den Tid, da vi fik en mere demokratisk Minister, som kunde gennemføre et saadant Forslag i mere demokratisk Retning. Det ærede Medlem tænkte selvfølgelig paa den Tid, da han og det Parti, han tilhører, kunde være med til at bestemme, hvem der skal være Ministre. Men jeg er alligevel bange for, at skulde vi vente saa længe paa et betydeligt Fremskridt paa dette Omraade, kom vi til at vente længere end godt var.

Til Slutning gav det ærede Medlem den højtærede Finansminister et Raad. Det ærede Medlem har jo været ude at sejle; oplyste han, og der er ingen, der er i Tvivl om, at det ærede Medlem har stort Kendskab paa dette Omraade. Han har sejlet paa de salte Vande og lært at kende — jeg haaber ikke af personlig Erfaring —, at der færdes Skuder som de bekendte Plimsollere paa Vandene. Jeg haaber heller ikke, han direkte har kendt udygtige Skippere, thi Marinens Fartøjer ere jo dog ikke Plimsollere, og jeg tænker heller ikke, han der har truffet udygtige Chefer. Men det ærede Medlem har jo ogsaa be-sejlet andre Vande; han har sejlet ret flittigt og i mange Aar paa de politiske Farvande, og fra sin Sejlads paa dette Omraade kender det ærede Medlem maaske lidt til Plimsollere. Han har jo en Gang været ude at sejle paa en saadan Skude — selvfølgelig tjener det hans Forstand til Ære, at han i Tide salverede sig og forlod Skuden, inden den sank. Men jeg tror, at man langt mere bør tilraade det ærede Medlem at overveje, om den Skude, han for Tiden sejler paa, ikke er lidt i Slægt med Plimsollere, eller om den ledes af paalidelige Chefer. Jeg er ikke aldeles sikker paa, om de Chefer, der nu lede den under Hensyn til saavel deres Sinds som deres Overvejselsers Tilskyndelse, ville være i Stand til at føre Skuden i Havn. I hvert Tilfælde er det givet, at ret mange Stød til af den Slags, som Skuden fik i Sommer, taaler den ikke.

Krabbe: Der er af flere ærede Talere, deriblandt af den højtærede Minister, gjort den Bemærkning, at det under Forhand-lingerne her, som ikke finde Sted i en De-batklub, men i en lovgivende Forsamling,